

தமிழியல் ஆராய்ச்சியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

சென்னை

10.1.1 படைப்பிலக்கியம் வேறு; ஆராய்ச்சி வேறு.
படைப்பிலக்கியத்தையும் ஆராய்ச்சியையும் வேறுபடுத்திக்
காண இயலாது பலர் மயங்குகின்றார்கள். ஆராய்ச்சி செய்து
ஆய்வேடு எழுதுவதைப் படைப்பிலக்கியமாகவே சிலர் தமிழில்
எழுதியுள்ளனர். ஆய்வாளருக்குத் தேவையான சிந்தனை
ஆற்றலும், வகுத்தும் தொகுத்தும் காணவேண்டிய
இன்றியமையாப் போக்கும் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியருக்கும்
இலக்கணம். நீல பத்மநாபன் பொறியியல் வல்லுநராகப்
பணியாற்றிவார். பொறியியல் ஆய்விற்கு எவ்வளவு
உழைக்கின்றாரோ, அந்த அளவிற்குப் படைப்பிலக்கியத்தை
உருவாக்கவும் உழைப்பதாக அவர் கூறுகின்றார். இது
உண்மையாகவே இருக்கலாம். தன்னிகரற்ற படைப்பிலக்கியம்
ஒன்றிற்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கலாம். இதனால்
படைப்பிலக்கியமும் ஆராய்ச்சியும் ஒன்றெனக் கூறமுடியாது.
இரண்டிற்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்போம்.

10.1.2 ஆராய்ச்சி என்பது வகைதொகை அறிவியல் (classifi-
catory science) ஆகும். திரட்டிய தரவுகளை விளக்கம் பெற்ற
தெளிவான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் வகுத்தும்
தொகுத்தும் கொடுப்பது ஆராய்ச்சி. இவ்வாறு வகுத்தும்
தொகுத்தும் கொடுப்பது எந்த அளவிற்குப் பொதுத்தன்மை
உடையதாக அமைகின்றதோ, அந்த அளவிற்கு ஆராய்ச்சி
மதிப்புடையதாகிறது. திரட்டிய தரவுகள் அனைத்தையும்
கொண்டு, மயக்கமின்றித் தெளிவும், எளிமையும், செறிவும்
மிக்கதாக வகை தொகை செய்தல் சிறப்புடையது. வகுப்பதும்
தொகுப்பதும் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையிலே நிகழ

வேண்டும். ஆய்வாளரின் இந்த வகை தொகைப் பணியை யார் சோதித்துப் பார்த்தாலும், இக்கோட்பாடு ஏற்புடைத்தே என்று கூறாமளவு அவை அமைதல் வேண்டும். திரட்டிய தரவுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக, அனைத்திற்கும் உண்மை உடையதாக வகைதொகை இருத்தல் வேண்டும். படைப்பிலக்கிய ஆசிரியர், வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து நோக்குகிறார். வாழ்க்கை யிலிருந்தே தம் படைப்பிலக்கியத்திற்குத் தரவுகளைத் திரட்டிக் கொள்கிறார். தாம் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் தம் அனுபவத்துடன் கற்பனை கலந்து இலக்கியமாக்குகிறார். திரட்டிய தரவுகளைக் கோவைப்படுத்தும்போது அவற்றைத் தாண்டிச் செல்லுதல் கூடாது என்று படைப்பிலக்கிய ஆசிரியருக்கு வரையறை கூறமுடியாது. தம் கற்பனை ஆற்றல் கைகொடுக்க அவர் இலக்கியம் உருவாக்குகிறார். திரட்டிய தரவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, கற்பனையைக் கலக்கும் இந்தச் சுதந்திரம் ஆய்வாளருக்குக் கிடையாது.

10.1.3 ஆராய்ச்சி முடிவுகளைத் தெளிவாக, மயக்கமற்ற தொடர்களில், அணிகளின் உதவியின்றி ஆய்வாளர் கூறுதல் வேண்டும். படைப்பாசிரியர் மொழியை ஆள்கையில் இவ்வுத்திகளை எல்லாம் பின்பற்றி எழுதமாட்டார்.

10.1.4 படைப்பிலக்கியம் பா வடிவிலும் இருக்கலாம்; உரைநடையிலும் இருக்கலாம். ஆனால், இப்பொழுது ஆராய்ச்சி உரைநடையிலேயே எழுதப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியம் பகுப்பாடு:

10.2.1 தமிழில் தோன்றிய - நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக் கூடிய - முதல் நூல் தொல்காப்பியம். இது ஓர் ஆராய்ச்சி நூல். அதிலும் சூத்திர வடிவில் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சி நூல் இது. தொல்காப்பியம் எவ்வாறு ஆராய்ச்சி நூலாகும் என்று வினா எழலாம். தொல்காப்பியம், எழுத்து, சொல், பொருள் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. எழுத்தும் சொல்லும் பழந்தமிழின் இலக்கணம். இலக்கணம் எதுவும் ஆராய்ச்சியே. மொழியில் பயன்படும் ஒலிக்கூறுகள், அவைகளால் ஆகிய உருபன், சொல், சொற்றொடர் இவைகளைத் திரட்டி, அத்தரவுகளின் அடிப்படையில் அவற்றை வகைதொகை செய்து கூறுவதே இலக்கணம். தொல்காப்பியர் இதைத்தானே செய்துள்ளார். பொருள் இலக்கணம், தமிழ்ப்பாக்களைப் பற்றி எழுந்த ஆராய்ச்சி. இது இலக்கிய ஆராய்ச்சி. தமக்கு முன்பு தோன்றிய பாக்களை அகம், புறம் என்று தொல்காப்பியர்

பகுத்தார். ஆராய்வு

அகப்பாடல்களைப் பாத்திரங்களின் கூற்றாகவும், துறைகளாகவும் அவர் வகுத்தார். அகப்பாடல்களைத் திணை, துறைகளாகவும் அவர் வகுத்தார். செய்யுள் வகை, அவற்றின் இலக்கணம், பாக்களில் பயின்று வரும் அணி, மெய்ப்பாடு, உவமை ஆகியவைகளைத் தொகுத்துத் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு வகுத்தும் தொகுத்தும் கொடுப்பது இலக்கிய ஆராய்ச்சியேயாகும். இவைகளுக்கெல்லாம் சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கி, அவற்றின் அடிப்படையிலே தொல்காப்பியர் வகை தொகை செய்துள்ளார். ஆனால், தாம் பின்பற்றிய கோட்பாடுகளை அவர் விளக்கவில்லை. அவர் பின்பற்றிய கோட்பாடுகளை, அவருடைய இலக்கண நூல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தெளிவாக்குவதே தற்போது நம் ஆராய்ச்சிகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

10.2.2 தம்முடைய ஆராய்ச்சி முடிவுகளைக் கூறும்பொழுது, அணிநயமிக்க நடையில் கற்பனையைக் கலந்து தொல்காப்பியர் கூறவில்லை. உள்ளதை உள்ளவாறே அவர் கூறுகிறார். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள், சிற்சில கலைச்சொற்களை விளக்குகையில் நயம்பாராட்டி, அணிகளை ஆண்டு விளக்க முற்படுகின்றனர். தம் காலத்திலும் தமக்கு முன்புமிருந்த மொழியின் செயற்பாட்டை, நிகழ்வைத் தொல்காப்பியர் விளக்குகிறார். ஒருவகையில் ஆராய்ச்சிகள் அனைத்தும் நிகழ்வு ஆய்வே (case study) ஆகும். தமிழ்மொழியின் செயற்பாடு, நிகழ்வு, தமிழ் இலக்கியத்தின் செயற்பாடு, நிகழ்வு ஆகியவைகளையே தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார். கூட்டியோ குறைத்தோ கற்பனை கலந்தோ அவர் கூறவில்லை. கூட்டியோ குறைத்தோ கூறுவது ஆராய்ச்சி ஆகாது. சிறிது கற்பனை கலந்துவிட்டாலும் இரட்டுறமொழிந்தோ அணி வகைகளை ஆண்டோ விளக்க முற்பட்டாலும் அது படைப்பிலக்கியமாக மாறிவிடும்.

சுருக்க நூல்கள் பற்றிய மூலக்கணி

10.3.1 தொல்காப்பியர் காலத்தை அடுத்துச் சங்ககாலம் முதல், பக்தி இலக்கிய காலம் வரையில் தொடர்ந்து படைப்பிலக்கிய காலமாகவே ஓராயிரம் ஆண்டுகள் சென்றிருக்கின்றன. இக்காலகட்டங்களில் எழுந்த ஆராய்ச்சி தொகை நூல்களின் தோற்றமே. இம்முயற்சி கி.பி. நான்கு அல்லது ஐந்து நூற்றாண்டுகளிலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பது பலருடைய கருத்து. சங்க நூற்களைப் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை எனவும், சங்கம் மருவிய கால அற நூல்களைப்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனவும் தொகுத்தனர். தேவாரப் பாக்களைத் திருமுறைகளாக நம்பியாண்டார்நம்பி தொகுத்தார். ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களை நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தமாக நாதமுனிகள் தொகுத்தார். இக்கால கட்டத்தில் தோன்றிய மற்றொரு தொகை நூல் நிகண்டு ஆகும். தொகை நூல்கள் பற்றியும், நிகண்டுகள் பற்றியும், அவை என்னென்ன அடிப்படைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் வகை தொகை செய்யப்பட்டன என்றும் ஆராய்வதற்கு மிகுதியும் இடமுள்ளது. இவ்வகையில் தொகை நூல்கள் பற்றியும் நிகண்டுகள் பற்றியும் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆராய்ச்சி இங்குக் குறிக்கத்தக்கது.¹

10.3.2 தொகை நூல்களின் தொகுப்பு எவ்வாறு ஆராய்ச்சி ஆகும்? சங்கப்பாக்கள் வாய்மொழிப் பாடல்கள். பலர் பல காலங்களில் பாடிய பாடல்களை எல்லாம் தொகுத்துத் திரட்டி, அகம், புறம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவுகளாக முதலில் பிரித்தனர். பின்னர் பாடல்களின் அடிவரையறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தொகை நூல்களாகப் பகுத்தனர். அகப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பின்னர், யார் யாரிடம், எப்பொழுது கூறியது என்று நிகழிடம் வகுத்தனர். புறப்பாடல்களுக்குத் திணை, துறை என்று வகுத்தனர். இந்த வகைதொகைகளை எல்லாம் அப்பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் செய்திருக்க முடியாது. தொகுத்தவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும் எனலாம். இவ்வாறு இப்பாடல்களை வகுப்பதற்கும் தொகுப்பதற்கும் எவ்வளவு ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்? இதற்கு ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கி இருக்க வேண்டும். தொல்காப்பியரின் கோட்பாட்டையும் அப்படியே இதில் பின்பற்றவில்லை. பன்னிரு படலம், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை கோட்பாட்டையும் அப்படியே முழுமையாகப் பின்பற்றவில்லை. அப்படியானால் சங்கப்பாக்களின் தொகுப்பாசிரியர்கள் பின்பற்றிய கோட்பாடு வேறொன்றாக இருத்தல் வேண்டும். அக்கோட்பாடு இன்று நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. சங்கப் பாக்களை வகை தொகை செய்தவர்கள் பின்பற்றிய கோட்பாடுகள் எவை எனக் கண்டறிந்து அவற்றை உருவாக்குவதே மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆராய்ச்சிகளில் ஒன்றாகும்² தேவார, திவ்யப்பிரபந்தப் பாக்களை வகைப்படுத்தும்போது, தலங்கள், பண்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வகை தொகை செய்து தொகுத்தனர். நிகண்டுகளில் ஒரே பொருளைத் தரும் சொற்கள்

அனைத்தையும் ஒன்றாகத் திரட்டிக் கொடுத்தனர். இவ்வாறு தமிழாராய்ச்சி வரலாற்றில் இரண்டாவது கட்டமாகத் தொகை நூல்கள் தோன்றின.

10.4 இதன் பின்பு தோன்றிய ஆய்வாளர்கள், உரையாசிரியர்களேயாவர். முதன்முதல் தோன்றிய உரை இறையனார் களவியலுக்குத் தோன்றிய நக்கீரரின் உரையாகவே இருக்கலாம். இவரைத் தொடர்ந்து இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், அரும்பத உரைகாரர், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர் உள்ளிட்ட திருக்குறள் உரையாசிரியர் பதினமூன்று எனப் பலர் தோன்றினர். இவர்களுள் தொல்காப்பியத்திற்கும் திருக்குறளுக்கும் பலர் உரை எழுதினர். இவர்கள் புதிதாகக் கண்ட உண்மைகள் பலவாகும். தங்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைத் தாமே கூறியனவாக இல்லாமல், மூலநூல் ஆசிரியர்கள் கருதிய உண்மைகளாகத் தங்கள் உரைகளில் கூறினர். இலக்கணத்திற்கு உரை எழுதும்பொழுது இவர்கள் கண்டு கூறிய உண்மைகள் பல. தொல்காப்பியர்க்குப் பின்பு தோன்றிய மொழியியல் வல்லுநர்கள் இந்த உரையாசிரியர்களே. ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களுக்கு எழுந்த வைணவ உரையாசிரியர்களின் உரைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த வளர்ச்சியாகும். இவர்கள் தமிழையும் வடமொழியையும் கலந்து மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதினர். நம்மாழ்வாரின் திருவாய் மொழிக்கு மிகுதியான உரைகள் தோன்றின.

10.5 உரையாசிரியர்களின் காலத்திற்குப் பின்பு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய வளர்ச்சி ஒன்று தோன்றியது. சிற்றிலக்கியங்கள் என்று புது வகையான இலக்கிய மரபு ஒன்று தோன்றியது. திணை, துறைகளையும், நாட்டுப்புற மரபுகளையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி இலக்கிய வடிவம் கொடுத்துப் பாட முயன்றனர். இத்தகைய இலக்கிய மரபு திராவிட மொழிகள் பிறவற்றில் காணப்படாத ஒரு புதிய முயற்சி. உரையாசிரியர்களுக்குப் பின் சிவஞான முனிவர், வைத்தியநாத தேசிகர் போன்ற சிலரைத் தவிர ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்பு எத்தகைய ஆராய்ச்சியும் நிகழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

10.6.1 வெளிநாட்டார் தொடர்பினால் ஆங்கிலக் கல்வி பரவியது. இதனால் ஆங்கிலத்தில் புலமையுடைய பலர் தமிழாராய்ச்சியில் இறங்கினர். பூரணலிங்கம் பிள்ளை,

கே.என். சிவராஜ பிள்ளை, சாமிகண்ணு பிள்ளை, சுந்தரம் பிள்ளை போன்றோர் தமிழாராய்ச்சியைத் தொடங்கி வைத்தனர். தமிழைப் பற்றி ஆங்கிலத்திலேயே இவர்கள் எழுதி வந்தனர். மேலைநாட்டு முறையில் எழுந்த ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் தொடக்ககாலத்தில் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டன. இவர்களைத் தொடர்ந்து கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, வையாபுரிப் பிள்ளை, மறைமலை அடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார், சேதுப் பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகள் ஆகியோர் தமிழில் பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட்டனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் சட்டம் பயின்று வழக்கறிஞர் தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள். தமிழ்க் கல்வியும், தமிழாராய்ச்சியும் இவர்களுக்குப் பொழுதுபோக்கு. சட்டப் பயிற்சியின் துணையால் சிக்கல்களின் இருபக்கங்களையும் சிந்தித்துக் காரணகாரியங்களோடு தம் கொள்கைகளை நிலைநாட்டும் ஆற்றலுடையவர்களாக இவர்கள் திகழ்ந்தனர்.

10.6.2 வெளிநாட்டவர் வருகையினால் ஏற்பட்ட மற்றொரு ஆராய்ச்சிப் போக்கு திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியாகும். இத்தகைய ஆராய்ச்சியைக் கால்டுவெல் நூற்றுப்பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கி வைத்தார். அவரைப் பின்பற்றி L.V. ராமசாமி ஐயர் போன்றோர் பல கட்டுரைகளை எழுதினர்.

10.6.3 இக்காலகட்டத்தில், ஆங்கிலக் கல்வியறிவு இன்றித் தனித்தமிழ் அல்லது தமிழும் வடமொழியும் சுற்றோர் பலர் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா. ராகவையங்கார், மு. ராகவையங்கார், பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயர், ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, வெள்ளை வாரணனார் முதலியோர் இக்குழுவில் அடங்குவர். தமிழ்த் தாத்தா உ.வே. சாமிநாதையர் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்கள் பெரும்பாலானவற்றை ஏட்டிலிருந்து பதிப்பித்தார். ஏட்டுச் சுவடியியல், மூல பாட ஆய்வியல், பதிப்புக்கலை போன்ற அனைத்திற்கும் முன்னோடியாக அவர் திகழ்கிறார். உ.வே.சா அவர்களைப் பின்பற்றி மேற்கூறிய அறிஞர் பெருமக்கள் பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்தும் அவற்றிற்கு உரைகண்டும் தமிழ் ஆராய்ச்சியை வளர்த்தனர்.

10.6.4.1 மேலைநாட்டார் தொடர்பினால் தமிழில் பி.ஏ. எம்.ஏ. போன்ற பட்டப்படிப்புகள் தோன்றின. தொடக்க

காலத்தில், இந்நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் தமிழ் எம்.ஏ. பட்டமென்பது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சிப் பட்டமாகவே இருந்தது. செங்கல்வராய பிள்ளை, சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றோர் இவ்வாறு தமிழில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள். செங்கல்வராய பிள்ளை தமிழ் உரைநடை பற்றியும் சோமசுந்தர பாரதியார் திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதிப்பட்டம் பெற்றனர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 1931-இல் முதன்முதலில் தமிழ் பி.ஏ. ஆனர்ஸ் வகுப்பைத் தொடங்கியது. அப்பொழுது அது மூன்றாண்டுக் கல்வி. முதலில் இதில் சேர்ந்து படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆலாலசுந்தரம் செட்டியார், அருணாசலம் பிள்ளை, ஆர். நரசிம்மன் ஆகிய மூவர். இவர்கள் மூவரும் 1934-இல் பி.ஏ. ஆனர்ஸ் பட்டம் பெற்றனர். இவர்களோடு இரண்டாமாண்டில் சேர்ந்தவர்கள் எஸ். உருத்திரபாரதி, செல்வநாயகம், செந்திப் பெருமாள், சீனிவாசாச்சாரியார் என்னும் நால்வர் ஆவர். இவர்கள் 1934-இல் பட்டம் பெற்றனர். இரண்டாமாண்டில் சேர்ந்த இவர்கள் எம்.ஏ. என்று அதே ஆண்டில் பெற்றனர்.

10.6.42 இரண்டாவது அணியாக 1935-இல் எழுவர் பட்டம் பெற்று வெளிவந்தனர். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார், எஸ். ஆறுமுக முதலியார், முத்துசிவன் ஆகியோர்.

10.6.42 இங்கு 1931-1933 ஆண்டுகளில் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளும், 1933-1936 வரை டாக்டர் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரும் பேராசிரியர்களாகப் பணியாற்றினர். பின்னர் பண்டிதமணி மு. கதிரேசஞ் செட்டியார், சேதுப்பிள்ளை, ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், பலராமையர், பூவராகம் பிள்ளை, S.K. கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை, கா. சுப்பிரமணி பிள்ளை போன்றோர் தொடக்ககாலத்தில் பேராசிரியர்களாக இருந்து தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு அடிகோலினர்.

10.6.43 சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பச்சையப்பன் கல்லூரி, தமிழை வளர்க்கும் தாயகமாக விளங்கியது. 1944-இல் பி.ஓ.எல் (ஆனர்ஸ்) என்ற மூன்றாண்டுப் பட்டப் படிப்பைத் தொடங்கினர். மோசூர் கந்தசாமி அவர்கள், டாக்டர் மு.வ. அவர்கள், டாக்டர் துரை அரங்கனார், பண்டித நடேசநாயகர்,

அ.ச. ஞானசம்பந்தன், அ.மு. பரமசிவானந்தன், அன்பு கணபதி முதலியோர் இங்கு ஆசிரியர்களாக இருந்து தமிழ் பயிற்றுவித்தனர். முதல் பி.ஓ.எல் (ஆனர்ஸ்) தேர்வு 1945-இல் நடைபெற்றது. அதற்கு மாணவர்கள் மிகுதியும் வருவதில்லை. 1949-இல் அப்படியே பி.ஏ. (ஆனர்ஸ்) என்று மாற்றப்பட்டது.

10.7.1 1945-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் எம்.லிட், பிஎச்.டி போன்ற ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களுக்கு மிகுதியும் ஈடுபடவில்லை. 1945-இல் தெ.பொ.மீ. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஆனார். இதே காலகட்டத்தில் டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் சென்னையில் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து கொண்டு ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டார். இன்று தமிழ் ஆராய்ச்சியில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள், தெ.பொ.மீ., மு.வ. ஆகிய இருவரில் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்களே ஆவர். வி.ஐ. சுப்ரமணியன், முத்துச்சண்முகன், அகஸ்தியலிங்கம், ச.வே. சுப்பிரமணியன் போன்றோர் டாக்டர் தெ.பொ.மீ. அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். சி. பாலசுப்பிரமணியம், மரா. போ. குருசாமி, ரா. சீனிவாசன், சஞ்சீவி, சுப. அண்ணாமலை போன்றோர் டாக்டர் மு.வ. அவர்களால் உருவாக்கப் பட்டவர்கள். இப்போது இவர்களின் மேற்பார்வையில் பலர் ஆராய்ச்சி செய்துவருகின்றனர். தெ.பொ.மீ. அவர்களிடம் ஆராய்ச்சி செய்து பட்டம் பெற்றவர்களும், அவர்களுடைய மாணவர்களும் மொழியியல், பிற துறை அறிவு, மேனாட்டார் தொடர்பு போன்றவைகளால் புதிய துறைகளில் ஆய்வை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். மு.வ. அவர்களிடம் உருவான பேராசிரியர்களும் அவர்களுடைய மாணவர்களும் இலக்கிய ஆய்வில் முன்னணியில் நிற்கின்றனர். எம்.ஏ. பட்ட வகுப்பில் விருப்பப் பாடமாகவும் பின்னர் ஆராய்ச்சிக்குப் பொருளாகவும் நாட்டுப்புறவியல், தற்கால இலக்கியம் போன்றவற்றை முதலில் இவர்கள் பரிந்துரைத்தனர்.

10.7.2 டாக்டர் தெ.பொ. மீ., டாக்டர் மு.வ. ஆகிய இரு பேராசிரியர்களும் தனித்தனிச் சிறப்புடைய ஆராய்ச்சிப் போக்கை உருவாக்கினர் என்று கூறமுடியாது. ஆனால், இவர்கள் இருவரின் தூண்டுதலே இன்றைய வளர்ச்சி. இந்த நூற்றாண்டில் தமிழியல் ஆராய்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள் இவ்விருவருமே ஆவர். தெ.பொ.மீ.யிடம் பயிற்சி பெற்றவர்களில்

இலக்கிய, இலக்கண ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து மொழியியல் துறைக்குத் திரும்பினர். வெளிநாடுகள் பலவற்றிற்கும் சென்று பெற்று வந்தனர். இதனால், தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைப் புதிய கண்கொண்டு காணவேண்டும்; புதிய ஆராயவேண்டும் என்ற துடிப்புடன் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். தம் மேற்பார்வையில் ஆராய்கின்றவர்களையும் அந்த முறையில் செயற்படுத்தினர். தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், மொழியியல், நாட்டுப்புறவியல், இதழியல், தமிழகக் கோயிற் கலை, நாடகவியல் என்ற பல்வேறு துறைகளில் தம் மாணவர்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இவர்கள் தூண்டுகின்றனர். இத்தகைய போக்கில் இன்று முன்னணியில் நிற்பது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் ஆகும். மதுரை ஆராய்ச்சிப் போக்கு (Madurai School of Research) என்ற ஒரு போக்கை உருவாக்குவதற்குரிய அடித்தளம் இடப்பட்டுவிட்டது. இதைப் போன்றே கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திலும் சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. உண்மையில், தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைகளுக்கு முன்னோடியாகத் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் விளங்குவது கேரளப் பல்கலைக்கழகத் துறை ஆகும் இவ்வகையில் டாக்டர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியன், டாக்டர் மா. இளைய பெருடாள் ஆகிய இருவரும் இம்முறையில் செயற்பட்டு வந்தனர்.

10.8.1 மேலைநாட்டுப் புதிய முறையில் தமிழ்க்கல்விக்கு எம்.ஏ., பி.ஏ. (ஆனர்ஸ்) போன்ற பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளை உருவாக்கியது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம். விபுலானந்த அடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார், வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, பண்டிதமணி அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார், பூவராகம் பிள்ளை, அருணாசலம் பிள்ளை, தெ.பொ.மீ., ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, வ.சுப. மாணிக்கம் போன்றோர் பேராசிரியர்களாக இருந்து தமிழை ஆராய்ச்சிப்போக்கில் வளர்த்த இடம் இதுவே. இசைத் தமிழுக்கு இப்பல்கலைக்கழகம் ஆற்றிய பணி சிறப்பானது. இன்று மொழியியல் ஆய்வில் இப்பல்கலைக்கழகம் முனைந்து செயற்பட்டு வளர்ந்துவருகிறது.

10.8.2 சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய, இலக்கண ஆய்வுகளுடன் அண்மைக்காலமாக மொழியியல் நாட்டுப் புறவியல், தமிழகக்கோயில்கள் போன்ற ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடத் துணைநிற்கின்றது. சென்னையிலுள்ள உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஆராய்ச்சிப்பணி குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓரளவு வேகத்துடன் தமிழியல் ஆராய்ச்சியில் இந்நிறுவனம் முனைந்து செயற்பட்டுவருகிறது. தமிழகத்திற்கு வெளியே உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பணி சிறப்பானது. பொதுநிலையில் இப்பல்கலைக்கழகங்கள் விதிகளைத் தளர்த்தி, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டே ஆராய்ச்சி செய்யும் வண்ணம் வழிவகுத்தது. இதனால், மிகுதியான ஆசிரியர்கள் கல்லூரிகளில் இருந்து தம் ஆசிரியப் பணியை ஆற்றிக்கொண்டு, பகுதிநேர ஆய்வை மேற்கொண்டனர். பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து மட்டுமே ஆராய்ச்சி நிகழ்த்திட வேண்டும் என்பதைத் தளர்த்தி முதுநிலைக் கல்லூரிகளுக்கும் பொதுவாக்கியது. இம்மாற்றத்தை முதன் முதலில் மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்தான் செயற்படுத்தியது. டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் துணைவேந்தராக இருந்தபோது செயற்படுத்தப்பட்ட இம்முறையைப் பின்னர் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களும் பின்பற்றின. பல்கலைக்கழக நிதியுதவிக் குழுவின் பரிந்துரையால் இன்று பல்கலைக்கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் எம்ஃபில் பட்ட ஆராய்ச்சி வகுப்பு நடைபெற்று வருகிறது. இதுவும் தமிழியல் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிலையாகும். இவை தவிர, பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சி இதழ்களை வெளியிட்டும், மாநாடு - கருத்தரங்குகள் நடத்தியும், ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிட்டும் ஆராய்ச்சிப் பணி செய்துவருகின்றன.

10.8.3 மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம் தொடக்கத்தில் இருந்தே தமிழ்க்கல்வியை ஆராய்ச்சிப் போக்கில் இக்காலத் தேவைக்குத் தக்கவாறு மாற்றியமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுத் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சிக்கும் படிப்பதற்கும் உரிய பொருளாக இக்கால இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்தது. படைப்பிலக்கிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைக்கொண்டு நான்கு நாள், ஒருநாள் கருத்தரங்குகளை நடத்தியும், எம்.ஏ., எம்ஃபில், பிஎச். டி. ஆய்வுகளுக்குப் பொருளாக ஆக்கியும் மதுரை வழிகாட்டியது. தமிழ்த்துறையைத் தமிழியல்துறை என்று மாற்றித் தமிழுடன் பிறகலைகளையும் கற்க மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் வாய்ப்பளித்தது. இதனால் தமிழில் முதுகலைப்பட்டம் பெறுவோர் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றுடன் மொழியியல், நாடகவியல், இதழியல், நாட்டுப்புறவியல், ஒப்பிலக்கியம்

10.9 பல்கலைக்கழகங்களின் உறுப்புகளாகத் தமிழ்க்
கல்லூரிகள் தோன்றின. இவைகளும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு
உதவுகின்றன. இவ்வகையில் மடங்களும் கல்லூரிகளை நிறுவி
இப்பணியில் ஈடுபட்டன. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், கரந்தைத்
தமிழ்க் கல்லூரி ஆகியவைகளின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது.
செந்தமிழ், தமிழ்ப்பொழில் போன்ற இவற்றின் இதழ்களும்,
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் ஆதரவில் வெளிவரும்
செந்தமிழ்ச் செல்வி, நா. வானமாமலை நிறுவிய ஆராய்ச்சி,
பொற்கோ நடத்தும் 'புலமை' போன்ற இதழ்களும் இவ்வாறு
தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு உதவுகின்றன.

10.10 நிறுவன நிலையில் இல்லாமல் தனிப்பட்டவர்கள்
உழைப்பு என்பது பெருமளவில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு
உறுதுணையாக விளங்குகின்றது. இவ்வகையில் மு. அருணாசலம்
அவர்களின் தமிழ்ப்பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய தமிழ்
இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் ஆராய்ச்சி நூல்களாக
விளங்குகின்றன. இவர் பதிப்பித்துள்ள நூல்கள் பதிப்புக் கலை
நுட்பமும் உண்மை விளக்கும் ஆய்வுப்போக்கும் உடையன.
வைணவ நூல்கள், உரைகள் ஆகியவற்றை நல்லமுறையில் எளிய
மக்களும் வாங்கும் வண்ணம் வெளியிடும் திருச்சி எஸ். கிருஷ்ண
ஸ்வாமி ஐயங்காரின் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கது. மயிலை சீனி
வேங்கடசாமி, சோமலெ போன்றோர் தனிப்பட்ட நிலையில்
நல்ல நூல்களின் வழி ஆராய்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உதவினர்.

10.11 மேனாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் பல தமிழ்
ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. தமிழ் ஆராய்ச்சி தற்போது நல்ல
வளர்ச்சியை அடைந்து வருகின்றது. ஆராய்ச்சி வளர்வதால்,
ஆராய்ச்சி முறையியல் கல்வியும் வளர்ந்து வருகிறது. பிற

துறைகளுடன் ஒருங்கிணைந்து வளர்ந்து நம் இலக்கிய, இலக்கணச் சிறப்புக்களை அனைவர்க்கும் வெளிப்படுத்துமாறு ஆராய்ச்சி இனி அமையவேண்டும். கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதாக ஆராய்ச்சி அமைந்து தமிழின் சிறப்பை உலகிற்கு, இம்முயற்சிகள் வெளிப்படுத்தட்டும்.

குறிப்புகள்

1. தொகை நூல்கள் (பக். 1-74), பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் (ப. 75-124), நிகண்டுகள் (ப. 155-224) பற்றிப் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை இலக்கிய மணிமாலை நூலில் கூறுகிறார்.
2. இக்கருத்து பற்றி, இந்நூலின் இரண்டாம் இயலில் (ப. 12-16) முன்பும் கூறப்பட்டுள்ளது.